

PROLOG

Iată-mă iar aici. Cum, cum de m-am băgat de DOUĂ ori în așa ceva?

Poate sunt eu amatoare de pedepse. Sau pur și simplu sunt fraieră. Ultima variantă trebuie să fie... Altfel de ce m-aș fi băgat iarăși în lumina reflectoarelor?

Trag cu ochiul pe după cortină și-i văd pe părinții mei și mulți prieteni. Măcar am parte de susținere.

Sau de martori la un dezastru de proporții.

Bine, hai s-o facem și pe asta. Sper că sunt pregătită. Sper să n-o dau în bară. Sper să nu dau cu nasu' de pământ. Sper, sper, sper...

Sper să scap REPEDE.

ACUM OPT LUNI

Stau cu mama la masa din bucătărie și ne îndopăm cu pizza. E pizza făcută în casă. Mama a început să facă ea când și-a dat seama că e cam singurul fel de mâncare pe care-l mănânc fără să mă plâng. Și s-a gândit și că ar fi mai sănătos așa.

Nu e rea. Cel mai mult îmi place pizza de la Ramone, dar jos pălăria pentru mama. L-a bătut de atâtea ori la cap pe proprietar să-i dea rețeta sosului, încât în cele din urmă a cedat. Ramone a

pus-o să jure că n-o s-o dea și altcuiva și c-o să ardă hârtia cu rețeta scrisă de mână.

Stau la mama săptămâna asta. Părinții mei sunt divorțați și au custodie comună. Fac cu schimbul câte o săptămână. E o bătaie de cap să te tot muți de colo-colo, dar m-am obișnuit.

În tot cazul, iată-mă aici, îndopându-mă cu pizza. Cel puțin, asta încerc să fac.

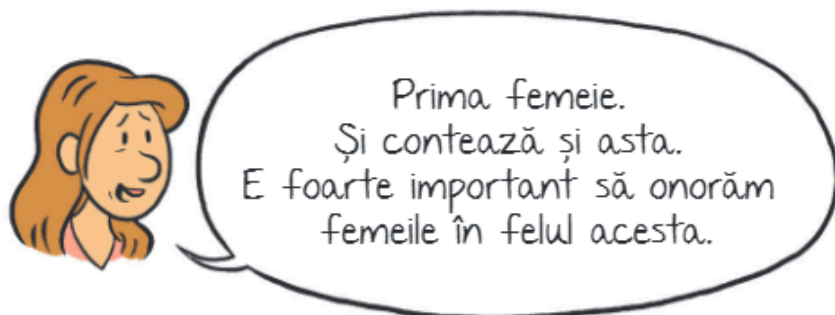

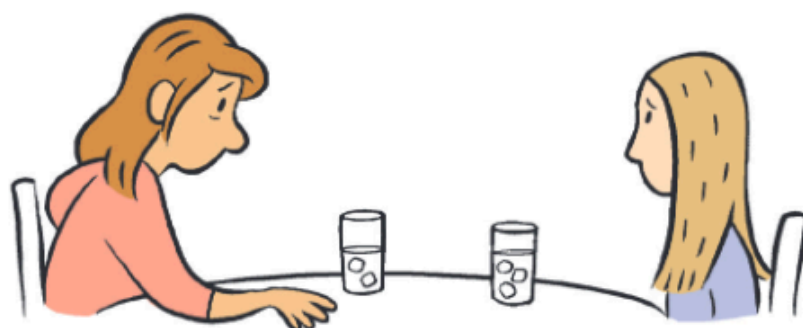

V-am zis că e regina șantajului emoțional?

Ăsta-i șantajul emoțional suprem. Mama știe că sunt feministă de când lumea. A atins coarda sensibilă.

Mama țâșnește de la masă atât de repede, că aproape nici nu văd când se ridică. Se năpustește asupra mea și mă strânge la piept cu putere.

Ce nu știe mama e că, de fiecare dată când spune asta...

...se-ntâmplă tocmai pe dos.

ACUM

SUNTEM LA SALONUL UNDE SE COAFEAZĂ MAMA DE OBICEI. LAVERNE SE OCUPĂ DE MINE.

o cheamă de fapt Laverne,
dar numele franțuzit
atrage mai mulți clienți

fâș
fâș

Cred că
sunt două,
dar n-am cum
să-ți confirm
acum.

